

Universitätsbibliothek Paderborn

D. Ioannis Ivsti Lanspergii Carthvsiani, Natione Bavari, Opvscvla Spiritvalia

ab ipso Autore partim Latinè, partim Germanicè euulgata

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1630

Anima Christiana, quantam Deo contumeliam irroget, dæmonibus ludum festumq[ue] efficiat perseuerando in peccatis: stipendia diabolicæ seruitutis quæ sint, quàm item benignè recipiat Deus animas ad se ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45857](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45857)

ALLOQUIORVM LIBRI

Primi, pars prima.

AD ANIMAM QUAM CVNQVE ADHVC IN peccatis constitutam, nondum conuersam, internum Iesu Christi Alloquium.

Anima que eius Christiana, quantam Deo contumeliam irroget, demonibus ludum festumque efficiat perseverando in peccatis: stipendia diabolicæ seruitutis quæ sunt, quam item benigne Deus recipiat animas ad se reuertentes.

CANON I.

QUID feci tibi, o anima, aut quo molestus fui responde, ut me spreto, non amatoribus, sed hostibus tuis te prostituas? Relinquis patrem qui creauit te, eum qui te pascit non agnoscis, protectorem & liberatorem contemnis, amatorem, qui sanguine tuo redemit, qui in mortem pro te animam suam dedit, spernis: ei præterea qui vbique tibi benefacit, qui te saluare contendit reniteris, ingrataque ac contumeliosa hæcenus perseveras, dum mihi dorsum vertis, dumque præcepta mea salutaria transgredieris. Vide tu ipsa quæ amas, quem sequeris, cuius consilijs pares, cuius facis voluntatem. Nempe hostis tui peissimi crudelissimiq, qui non potest tibi aliud velle, non aliud machinari, quam malum. Hic tibi nusquam non insidiatur, hic perdere & perimere te festinat: & nisi ego prohibuissem, olim vitam tibi centies milies abripuisset. Huic tu seruis, licet non ob aliud tibi blandiatur, nisi quia hostis est, & te, ne solus pereat, à me à regno meo, à beatitudine cœlesti, à societate ciuium supernorum trahit, atque præcipitat ad perpetua lamenta, ad ignem æternum, ad carcerem tenebrosum, ad frigiditatem ineffabilia, ad horridos sui aspectus, ad vltices & sempiternas flammæ, ad tormenta & supplicia inestimabilia, ad desperationis locum, vbi nulla sit spes refrigerij, vbi nulla spes liberationis, sed miseria intolerabilis interminabilisq; damnatio. Heu anima, heu filia reuertere, reuertere. Solue captiuitatem, solue vincula colli tui. Reuertere ad patrem, di cens: Pater peccauit in cœlum & coram te, non sum digna post hac vocari filia tua: sed vel inter mercenarios me adnumerari maxime esse puto misericordiæ. Reuertere filia, abijce quod habes cum demone patrum, muta voluntatem, corrige vitam, statum & propone conuersionis regulam. Noli timere ne abijciam te, quia non possum te spernere. Quippe qui etiam angelis meis gaudium atque conuiuium de tuo reditu instaurabo. Noli diffidere, noli desperare: ego rumpam omnia vincula tua. Ego leuia faciam quæ tibi intolerabilia

Mich. 5.

Esai. 35.

Seruis tuis, quam diabolus præmia largiatur.

Esai. 52.

Luce 15.

Deus, quam benigne te recipit ad se reuertentes.

Luce 15.

Lii videntur

videntur, & quæcunque euadere non potes, faciam modo bene velis, vt absque peccato nec sine merito ad probationem non ad damnationem feras.

Vitam protrahere in peccatis quam sit turpe & periculosum: quam sit ediuerso honorificum sese à peccatis conuertere ad Deum.

CANON. II.

Vide autem o anima, quam turpe sit in peccatis volutari. Vide quam deformis in obscœnis delectari, quam ignominiosum dæmonibus seruire, quam destructiuum naturæ contra, aut præter naturam viuere. Vide præterea, si non redieris ad me, quam tristem habebis exitum, quam calamitosum finem, quam desperatam mortem, quam terribile super te erit iudicium meum, quam horribilis sententia à me progrediens in infernum, vnde nunquam ex eas, te prosternet. Aduerte quam certa mors quam breuis vita, quam breuis delectatio peccati, quam sordidum denique ipsum peccatum, ad extremum quam inhonestum sit coram hominibus quoque, malam vitam agere, quamque miserabile infelicissimam expectare mortem. Vide ediuerso, quam honestum sit bene viuere, quam iucundum tranquillam ac bonam conscientiam habere, quam gloriosum mihi seruire, quam pulchrum virtutibus ornari, quam decorum sanctimonia niti, quam honorabile castitatem seruare. Aduerte deinde quod labor ipse quo mihi seruitur, breuis sit, tempus seruiendi exiguum, præcepta non graua, quod auxilium copiosum, idque tibi à me semper paratum: perpende quod interna vnctio dulcoris mihi seruientibus, quod suauitas, quod gaudium bonæ conscientia à me semper infunditur. Vide quæ consolatio bonam mentem comitetur, quantum ve spes de misericordia mea, de gratia, de amicitia, cuius tibi nunc arras ac gustum præbere cupio, mihi seruire confortet; quomodo hunc charitas, vt semper progrediatur, inflammans impellat. Deinde quam lætus veniat ad mortem, quam securus meam expectet promissionem, quam misericorditer à me in morte recipiatur, quam lætus egrediatur, quam feliciter coronetur, quam perpetua denique sit ac interminabilis infinitaque gaudij eius mensura, qui mihi seruit.

Peccata quænam sequantur calamitates: virtutum sectatoribus quanta in coelis reposita sint præmia: quænam reuertenti animæ ad Deum relinquenda sit.

CANON III.

Ofilia interroga omnes qui in inferno modo sunt, animas, quid profuit modo eis luxuria, ambitio, vanitas, delicia, diuitia, quid conferat iam proximum oppressio ac persecutio, quid fraudes, iniuria, inuidia, & cætera id genus arma diaboli, quibus hosti pessimo seruiuerunt. Nihil profecto. Omnes clamabunt, maledicent diei & horæ quibus mihi fuerunt inobedientes. Maledicent sibi ipsis, quod gratia meæ tempus neglexerunt, quod denique amiserunt opportunitatem.

Merces peccatorum cuiusmodi sit. Damnatam calamitatem.